

Institutionelle forbedringer med udgangspunkt i det eksisterende traktatgrundlag¹

Den fransk regerings bidrag - 24. april 2006

EU skal fortsætte sine tiltag i retning af at gøre EU-institutionerne mere effektive, mere demokratiske og mere gennemsigtige. Det handler på nuværende tidspunkt om – med udgangspunkt i det nuværende traktatgrundlag - at stræbe efter en forbedring af den måde institutionerne fungerer.

Mere effektive institutioner

▪ Retlige og indre anliggender

Passerellen i TEU artikel 42 kunne anvendes. Denne bestemmelse fastslår, at ”Rådet, kan med enstemmighed på initiativ af Kommissionen eller en medlemsstat og efter høring af Europa-Parlamentet beslutte, at handlinger, der henhører under områder, som er nævnt i artikel 29, skal være omfattet af afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og samtidig bestemme, hvilke afstemningsregler der skal gælde herfor. Det henstiller til medlemsstaterne, at de vedtager en sådan beslutning i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.”

Anvendelsen af denne bestemmelse ville således give mulighed for at gøre samarbejdet på området for retlige og indre anliggender mere effektivt (flertalsbeslutninger, øget domstolskontrol), og det særligt i kampen mod terrorisme, organiseret kriminalitet (herunder narkotikakriminalitet, trafficking m.m.)

Beslutningen om at anvende TEU artikel 42 skal i givet fald tage højde for Domstolens afgørelse af 13. september 2005², der fastslog, at EF-lovgiver har mulighed for at fastsætte strafferetlige regler for at sikre en effektiv efterlevelse af vedtagne regler. I den forbindelse skal de procedureregler, som Rådet vedtog på sit møde den 21. februar 2006 efterleves. Dette for at sikre den fornødne sammenhæng i de strafferetlige tiltag på europæisk niveau, herunder henset til den centrale rolle som Rådet (RIA) spiller.

▪ På det udenrigspolitiske område

Det er muligt at forbedre effektiviteten og sammenhængen i den fælles udenrigspolitik, det være sig for så vidt angår gennemførelsen af fælles aktioner såvel som den fælles repræsentation.

I den forbindelse kunne følgende tiltag undersøges:

- En styrkelse af den Høje Repræsentants (HR) mandat, særligt for så vidt angår krisestyring, men også for at sikre en sammenhæng i repræsentationen udadtil i overensstemmelse med TEU artikel 26

¹ Oversat fra fransk af EU-konsulenttjenesten i Folketinget

² C-176/03 Kommissionen mod Rådet

- I højere grad involvere HR og/eller hans repræsentanter i Rådets forberedende arbejde
- I højere grad arbejde i retning af en sammenhæng i Rådets og Kommissionens handlinger og repræsentation udadtil. Dette kunne navnlig gøres:
 - i Bruxelles ved at afholde fælles møder mellem HR og de kommissærer, der beskæftiger sig med eksterne relationer; systematisk etablering af fælles taskforces med medlemmer fra Kommissionen og Rådets sekretariat, for eksempel i forbindelse med det civil-militære samarbejde
 - ved at rationalisere den europæiske tilstedeværelse i udlandet (f.eks. ved at slå Kommissionens repræsentation sammen med den HR's repræsentation i udlandet, som det skete i den tidligere jugoslaviske republik Makedonien); en mere systematisk organisering af fælles evalueringsmissioner og fact-finding missioner
 - ved en øget udveksling af funktionærer mellem Rådets sekretariat og Kommissionen og medlemsstaterne
 - ved en styrkelse af kommunikationsfunktionen for derved at øge kendskabet til EU's udenrigspolitik

En styrkelse af den fælles udenrigspolitik forudsætter, at der gøres betydelige fremskridt for så vidt angår kriseberedskabet. Der forventes flere bidrag inden juni, der vil give Rådet mulighed for at vedtage passende foranstaltninger.

▪ **Styrke den sociale dimension**

- Passerellen i TEF artikel 137, stk. 2 kunne bringes i anvendelse. Dermed kunne man ved brug af fælles beslutningstagen og kvalificeret flertal vedtage minimumsregler om beskyttelse af arbejdstagere mod fyring (artikel 137 stk 1,d) og om repræsentation og forsvar af arbejdstageres og arbejdsgivers kollektive rettigheder (artikel 137 stk 1,f).
- På samme måde som det arbejde der i dag foretages med konsekvensanalyser af konkurrencemæssige aspekter, kunne Kommissionen og Rådet (i alle dets formationer) forpligte sig til at evaluere og offentliggøre de sociale konsekvenser af nye forslag. Europa-Parlamentet kunne påtage sig en lignende forpligtelse, således at de sociale aspekter inddrages i alle led af lovgivningsprocessen.

▪ **Iværksætte en mere effektiv koordination af den økonomiske politik, særligt for så vidt angår Euro-zonen**

Det Europæiske Råd understregede på sit møde den 23.-24. marts 2006 ”nødvendigheden af en effektiv politikkoordinering inden for dette område, bl.a. som en forudsætning for mere effektivt at kunne tackle en asymmetrisk økonomisk udvikling i den monetære union.”³. I den forbindelse, og i fortsættelse af de fremskridt der blev gjort på det uformelle møde i Mondorf les Bains i september 2004, bør der hurtigt iværksættes en analyse af, hvordan Euro-zonen kan fungere bedre, og hvordan man kan få en mere effektiv politisk koordination:

³ Jf afsnit 14 i Formandskabets konklusioner

- ved at sikre en bedre sammenhæng i budgetteringen ved at øge koordinationen/synkroniseringen af behandlingen af både nationale finanslove og EU's budget (flere fælles diskussioner af finanslovsforslag, præsentation af stabilitetsprogram i april i stedet for i december) og ved at opfordre medlemmerne af Euro-zonen til at tage udgangspunkt i fælles eksterne makroøkonomiske forudsætninger;
- ved mere præcist at identificere de områder, hvor der eksisterer et specifikt behov for koordination inden for Euro-zonen ud over den økonomiske politik (for eksempel strukturreform, skat etc.);
- øge Euro-zonens synlighed og indflydelse i de internationale finansinstitutioner (for eksempel ved en mere systematisk tilstedeværelse af Eurogruppens formand ved møder).

Mere demokratiske og gennemsigtige institutioner

▪ Udvide Europa-Parlamentet beføjelser

Anvendelsen af TEU artikel 42 og TEF artikel 137, stk. 2 vil øge Europa-Parlamentets beføjelser og dets rolle som medlovgiver.

Revisionen af afgørelse 468/1999 om komitologi vil også bidrage hertil ved at give Europa-Parlamentet mulighed for at kontrollere de komitologi-afgørelser, der er taget på grundlag af en retsakt, der er vedtaget ved fælles beslutningstagen.

▪ En øget inddragelse af de nationale parlamenter i den europæiske beslutningsproces

En øget inddragelse af de nationale parlamenter i den europæiske beslutningsproces udgør ligeledes en demokratisk nødvendighed. Udover de tiltag som de enkelte medlemsstater måtte tage internt, er det også nødvendigt at styrke de nationale parlamenters inddragelse på det europæiske niveau.

Dette ville kunne gøres ved en bedre anvendelse af Amsterdam-traktatens protokol 9 og særligt artikel 6, der fastslår, at *"COSAC kan sende Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen sådanne bidrag til Unionens lovgivningsarbejde, som den finder hensigtsmæssige, især vedrørende anvendelsen af nærhedsprincippet, området frihed, sikkerhed og retfærdighed samt spørgsmål vedrørende grundlæggende rettigheder."*

Denne mekanisme kunne forbedres ved en øget inddragelse af institutionerne, for eksempel ved en fælles erklæring fra Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet, om at man behørigt vil inddrage bidrag fra COSAC.

▪ Udvide og udvikle åbenheden og gennemsigtigheden i Rådets arbejde

I fortsættelse af konklusionerne fra 20. december bør tiltagene i retning af øget gennemsigtighed af Rådets arbejde fortsættes og nye tiltag iværksættes, herunder i nødvendigt omfang ved en ændring af Rådets forretningsorden.